

Nr 192.

Av herrar **Öhman** och **Norling**, om införande av samma valbarhetsålder vid val till riksdagens båda kamrar.

De villkor som ursprungligen bestämdes för val till riksdagens första kammare ha senare tiders lagstiftare ändrat vid flera tillfällen. Främst var väl orsaken till dessa ändringar att man ville ge lagen en utformning som bättre än de ursprungliga bestämmelserna stämde överens med ett demokratiskt tänkesätt. Detta gällde bland annat de förmögenhetsvillkor och arvodesbestämmelser som avsågo att tillförsäkra första kammaren en sådan sammansättning, att den förde »förmögenhetens talan» såsom dåvarande försvarare av denna lag uttryckte sig.

De ändringar, som företagits sedan dess, ha också haft till avsikt att åstadkomma större samstämmighet i bestämmelserna om val till första, resp. andra kammaren. Fortfarande kvarstå emellertid därvidlag olikheter som icke på något sätt kunna anses berättigade utan tvärtom framstå såsom stötande för nutida betraktelsesätt. Vi kunna sålunda icke anse, att det finns något godtagbart skäl för att ha kvar bestämmelsen om att en person måste ha uppnått 35 års ålder för att kunna bli vald till första kammaren, när det numera anses tillräckligt med 23 års ålder för valbarhet till andra kammaren.

När den kommunistiska riksdagsgruppen vid 1946 års riksdag motionerade om ändring av den här ifrågavarande valbestämmelsen, motiverades avslagsyrkandet av konstitutionsutskottets talesman bland annat därmed att det svenska folket inte visat något intresse för den föreslagna reformen. Detta var fel så till vida att redan då stora befolkningsgrupper — främst de som lämnat sitt stöd åt kommunistiska partiet — anslutit sig till motionärernas yrkande. Sedan dess har opinionen för motionärernas förslag ådagalagts bland annat därigenom att även socialdemokratiska ungdomsförbundet uttalat sig för en sänkning av valbarhetsåldern till första kammaren.

Under hänvisning till vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling måtte besluta sådan ändring av riksdagsordningens § 9 att valbarhetsåldern blir densamma för riksdagens båda kamrar.

Stockholm i januari 1949.

Gunnar Öhman.

Anton Norling.
